

REDACȚIA
MAD. STR. AULICH (ADAM)

ABONAMENTUL
Anu Austro-Ungaria:
pe 1 an fl. 10; pe 1/2
an fl. 5; pe 1/4 de an
fl. 250; pe 1 lună fl. 1.

Trii de Duminecă pe
an fl. 2.—

Anu România și străinătate:
pe an 40 franci.

Manuscrise nu se înapoiază.

ADMINISTRAȚIA
ARAD, STR. AULICH (ADAM)

INSERTIUNILE:

pe 1 fir garmond: prima-dată
7 cr.; a doua oară 6 cr.;
a treia oară 4 cr. și timbru
de 30 cr. de fiecare publi-
cațiune.

Atât abonamentele cât și
insertiunile sunt a se plăti
înainte.

Scrisori nefrancate nu se
primesc.

TRIBUNA POPORULUI

SITUAȚIUNEA ACTUALĂ.

III.

Nu puțin au contribuit la înrăutățirea situației noastre d'aici și vârtățile luptelor politice din regatul român. De și toate conferențele naționale au enunțat principiul neamestecului Românilor d'aici în afacerile celor de dincolo, totuși înca de pe vremea întemnițării memorandiștilor, dar mai ales d'atunci încoaci, unii din luptătorii d'aici ai cauzei naționale cultivă înclinațiuni deosebite pentru unul sau celalalt partid politic din România. Dând expresiune sentimentului lor, presa noastră luase pe-o vreme înfățișarea de adevărată combatentă împotriva guvernului și a partidului liberal-național din România. Ear' aceasta era cu atât mai condamnată cu cât zicea, că exprimă părerea opiniei publice dela noi și ducea această campanie în interesul și spre folosul cauzei naționale „tradate“ de guvernul, în care se aflau bărbați de stat ca domnii Sturdza și Cantacuzino.

Să ne oprim asupra acestui punct. Era natural ca „Dreptatea“ să facă acest limbaj. Dl. V. Babeș, și toți din jurul său, nu putea să uite, că în vârtățile anului 1891 în București, deosebi presa liberală, a dat loc articolelor prin cari câțiva Români ardeleni începuseră campania contra politicii mocsonyiste, contribuind astfel la căderea (în conferința dela 1892) însuși a dlui Mocsonyi.

Se explică d'asemeni, ca „Gazeta“ să și susțină legăturile sale încheiate cu unii din corifeii partidului conservator, și când i-se dă prilej, să reintorcă liberalilor loviturile ce i-se administraseră și ei prin presa liberală, care osândise poziția ce „Gazeta“ luase în contra comitetului național presidat de dl. Rațiu.

Dar' ca „Tribuna“ să ducă împotriva liberalilor o asemenea inversată campanie, e cel puțin ciudat.

Eată de ce. După ce dl. Sturdza, prim-ministru și ministru de externe, rostise la Iași discursul, care după actuala „Tribună“ formează începutul „trădărilor“, ziarul „autorizat“ publicase un articol aprobat de dl. dr. Rațiu. În acel articol se lauda atitudinea dlui Sturdza, și nimeni din comitetul național nu aflase în discursul dlui Sturdza nici un fel de „trădare“.

Cu câtă ușurință s'a aruncat de altfel acest cuvânt, mai bine rezultă din următoarele.

Acum doi ani, după ce se declarase criza și la Ligă, și „patrioții“ se despărțiseră de „trădători“, „Tribuna“ acusa în chipul cel mai grav tocmai pe cei pe cari azi îi ridică în slava cerului. Dl. Delavrancea făcea atunci parte din comitetul „trădător“ al Ligei. Dl. Periețianu-Buzeu fusese acuzat că umbla prin țeară „să nimicească Liga“.

Eată unde ajungem dacă ne apucăm să judecăm lucrurile din România după scrisorile ziarelor, cari în interes de partid și în mijlocul învâlmășelii luptei militante nu se genează

cățuși de puțin, fie să exagereze, fie să inventeze.

Aducem de pildă un cas ce se discută chiar acum.

Ziariul junimist „Constituțional“ scrie și „Timpul“ reproduce, făcând cas mare, că a sosit la Sibiu dl. Cociaș, deputat liberal, trimis de sigur de dl. Sturdza, să zăpăcească pe Români și să strice cauzei naționale.

Știrea aceasta, basată cel mult pe anunțul hotelurilor, pe care „Tribuna“ îl publică zilnic, este apoi luată de „Drapelul“, ziar antisturdzist și el, și e tratată, cu litere grase, la loc de frunte, ca ceva foarte grav și ca una din crimele dlui prim-ministru, — pe când adevărul este, că dl. Cociaș s'a dus să-și vadă un vechiu amic, care de altfel numai cu politica nu se ocupă.

Ziarelor opoziționale le trebuie însă o armă politică, un motiv ori cel puțin pretext de a mai face svon și a mări seria „trădărilor“. Trebuie să inventeze deci, dacă realitatea nu le vine într'ajutor.

Nouă nu ne este însă permis să supunem judecata noastră influențelor acestor feluri de manevre politice. Ziaristica noastră are rolul să dea educație poporului, asupra căruia se face adevărat atentat, când i-se servesc drept adevăruri niște cor-damnabile apucături.

Valurile luptelor politice din România trebuie să stăvilite deci, ear' nu alimentate prin presa d'aici.

Este adevărat că noi nu putem să oprim ca ziarele de dincolo să nu scrie ce le place și ce le vine la socoteală.

Dar' tot așa, este o datorie să rectificăm erorile comise, în conțul cauzei noastre, fie cu voie fie fără voie.

Ne vom împlini această datorie nu făcându-ne echoul luptelor politice de dincolo, ci arătând întotdeauna lucrurile așa cum sunt ear' nu cum par în mijlocul deslănțirii atâtor partide politice.

Ear' când voim să ne facem judecători în chestiile de dincolo întemeiându-ne pe știri fantaziste ori invențiuni tendențioase, pe lângă că nedreptățim partide ori persoane politice, dar' mai comitem și greșala de a îndispune ori înstrăina frați, pe când rostul politicii noastre este și poate să fie cel indicat de toate hotărârile conferențelor naționale: a căuta dincolo numai frați.

Numai purcezend în acest chip se poate pune capăt legendei triste despre închipuitele „trădări“, legendă, care a fost cultivată atât la noi cât și dincolo cu un zel vrednic de o cauză mai bună, legendă, care ne-a stricat mai mult decât își poate închipui chiar cei mai pesimiști amici ai cauzei.

Regele Carol I, la Petersburg.
Cetim în ziarele din România:

Data vizitei MM. LL. Regele și Regina la Curtea din Petersburg s'a fixat pe ziua de 15/27 Iunie.

DELEGAȚIUNILE. Din Viena se vestește, că delegațiunile, cari se vor întruni la 9 Maiu n., vor ține numai optsprezece zile. O așa scurtă durată nici când n'au avut până acum delegațiunile.

Și asta e un semn al stărilor anormale ce domnesc dincoace și dincolo de Leitha: a evita cât se poate mai mult discuțiuni, căci de orice s'ar atinge ele, e teamă, că s'ar naște încăierări fatale.

Tot și toate sunt bolnave în ambele jumătăți ale monarhiei; măcar unde atinge corpul lor, strigăte de durere ale celor asupriți și jefuiți ni-o dovedesc.

Sinodul arhidieceșan.

(Raport special.)

Sedința VI. 17/29 Aprilie.

Deputatul A. A. Nicoară a făcut la începutul ședinței interpelare privitor la *tre-cerca Dobrenilor la unire*. A întrebat anume: Are Exc. Sa, ca cap al bisericii, știre că la Dobra a doua zi de sf. Paști 54 familii gr-or. au făcut a doua trecere la unire, deci sunt perdute? ce a hotărât și peste tot ce are de gând consistorul a face pentru restabilirea ordinii și a păcii bisericești, sparte la Dobra? și ce pentru a da satisfacție exmisului consistorial, asesor I. Papiu, care fiind trimis la fața locului în săptămâna patimilor, a fost curat insultat de însuși administratorul și oamenii săi? că, are știre că p. acest administrator îl spriginește administrația politică de stat și de deputatul rom.-cat.

Lazar Arpad, care se amestecă direct în afaceri „încuragând“ pe unii și amenințând pe alții? (adecă pe cei amorezați de ochii cei frumoși ai dlui administrator).

Răspunsul va urma într'o ședință următoare.

Deputatul profesor *Demetriu Comșa* a făcut propunerea, ca consistorul să roage pe ministerii a-i pune la dispoziție pentru seminar mijloace a întreține o grădiniță de pomărit și legumărit centrală în Sibiu, și 4-5 în alte locuri în arhidieceșă, precum și subvenție pentru a putea ținea cursuri de pomărit, legumărit, și viierit cu învățătorii, an de an, apoi să ceară câțâșimi mai mari de pădureți, altoi, frăgari, vițe americane, etc., spre a le distribui pe seama școalelor noastre.

Deputatul *Dr. I. Mihu* a propus, ca pe viitor să se întocmească date despre contribuția poporului nostru pentru biserică și școale, arătând unde și cât se dă în bani ori victualii?

Toate propunerile au fost predate comisiilor competente spre studiere.

Chestia zidirii Catedralei a ridicat o discuție mai îndelungată. Comisia organizatoare, prin referentul său P. Cosma, a venit cu propunere concretă, fixând de loc al zidirii: grădina din strada Morii, de alături cu casa comitatului. Să se scrie îndată concurs pentru plan.

Profesorul D. Comșa află, că lucrul nu e destul de aprofundat, căci comisia e a studiat, n'a avut cu sine și un specialist, cu ajutorul căruia să studieze terenul însuși pe care să propune zidirea, și despre care d-sa știe, că e gropilos, e nesigur, e umplătură, căci a fost prin vremuri întăritură orăgenească contra inamicului. Propune să se studieze cu experți și la anul să vie cu un feliu de studiu și al terenului, cu o socoată aproximativă, că unde ar costa mai mult și unde mai puțin, combinând lucrările pregătitoare necesare.

Exc. Sa Metropolitul e hotărât pentru zidirea catedralei în strada Măcelarilor, pe locul unde e cea de azi, demolând câteva case vecine.

Dnii I. de Preda, Dr. Mihu, Dr. P. Șpan, Dr. I. Blaga, toți iau cuvânt și pe larg își arată părerile. Nici unii pentru propunerea comisiei, ci pentru întregirea încă a studiilor, alții pentru amânarea peste tot a începerii lucrărilor, pentru considerații financiare, cari nu-s cele mai splendide de-a te apuca de un lucru prea-prea.

Dl. Dr. D. P. Barcianu, membru în comisia organizatoare care a propus strada Morii, arată în o vorbire lungă și luminată de o logică clară, pentru ce s'a hotărât comisia, după multe considerări, la locul din strada Morii. Simpatia generală e pentru „strada Schewis“, grădina din fața grădinei Metropolitiei. D-sa arată însă, că acolo nu e atâta loc, cât se poți zidi o catedrală și reședință Metropolitană, cu toate localurile necesare consistoriului și cancelariilor sale, ci acele locuri să se păstreze pentru localurile ce mai bine acolo se vor potrivi, ear' catedrala cu o parte a zidirilor trebuincioase, să se pună în strada Morii.

Deputatul N. Ivan a propus pertractări cu parochia din Sibiu-cetate, a căreia e actuala biserică și casa parochială, spre a le îngădui pentru zidirea catedralei arhidieceșei.

Pusă la vot, majoritatea voturilor a în-trunit-o propunerea comisiei: Să se zidească în strada Morii!

Venind la ordine raportul comisiei organizatoare asupra feluritelor propuneri făcute de singurattci în ședințele anterioare, — propunerea deputatului Dr. V. Bologa, de a primi pe viitoriu pe absolvenții de școale medii gratuit la cursul teologic, apoi propunerea cavalerului Dr. Pușcariu pentru reducerea protopopiatelor și a cercurilor electorale, — s'au dat consistoriului, ca competent, spre studiere și propunere la sesiunea viitoare asupra lor.

Representanța la Dietă.

Contra legii politice batjocorite și „bisericești“ despre „întregirea“ plăților preoțești, consistoriul arhidieceșan redactase, cu dela sine îndemn, o reprezentanță, un fel de protest contra știrbirii autonomiei bisericești sancționate prin Majestatea Sa, știrbire ce o va decreta acea lege, — și acea reprezentanță a și trimis-o, cerend ulterior aprobarea sinodului asupra pasului făcut.

Sinodul în ședința de azi (29 Aprilie) a luat cu unanimitate aprobare la cunoștință pasul consistoriului, îndrumându-l încă, a înainta reprezentanța și la camera magnaților, — unde Archiepiscopii români gr-or. vor lupta cu graiu viu pentru modificarea legii.

Sinodul eparchial aradan.

(Raport special.)

Sedința a VII-a.

Se continuă raportul comisiunii episcopale.

Față de enormele interese restante (21.000 fl.) de la fondul general, dintre cari unele de prin anii 1870 sunt și prescise-comisunea propune, ca să fie consistoriul solicitat de a încasa cu toată rigoarea în teresele restante.

Preas. Sa dumereste sinodul cu aceea, ca interesele restante vechi sunt mostenite de la epitropia comună, altfel nu există bani periclitati.

Asemenea restante mari se relevează și la fondul școlar și auctă, precum și la fondul „Balla“.

Sinodul primește propunerea de solicitare a comisiunii.

La poziția fondului preoțesc comisiunea propune: 1. Realitățile să se esarendeze pe calea licitațiunii, având preotul întâietate la ele, ear' condițiile de licitațiune să fie așa, ca arēnda să poată fi incassată și din recolta anului respectiv. 2. Suma de 47.000 fl. avansată de consistoriu comunelor Zabalaș, Dorgoș, Cuveșdia și Petriș (tractul Lipovei) pentru cumpărarea pământurilor de la erar, să se asigureze față de comunele respective. (Pământurile cu pricina protopopului Voicu Hamsea.) 3. Pentru atragerea preoțimeii la contribuerea regulată a taxelor, la proxima sesiune să se presinte sinodului statute, prin cari să fie garantate drepturile și datorințele preoților contribuenți la beneficiile fondului. 4. Consistoriul să nu mai steargă din pretensii fără știrea sinodului.

Preas. Sa confirmă, că nu s'au luat contracte formale dela comunele Zabalaș, Dorgoș, Cuveșdia și Petriș, decât există protocoalele sinoadelor paroch. respective, unde se constată, că pământurile sunt cumpărate pe seama lor din banii diecesei. Pentru exarēndarea sesiilor reduse fără licitațiune e un conclud sinodal din 1892, care ordonează să se exarēndeze sesiile brevi manu fără licitație. Incât pentru statute P. S. Sa încă era odinioară pentru statute, dar' acum trebuie să aștepte mai înainte regularea dotațiunii preoților.

I. Pap apără documentele de exarēndare ale sesiunilor reduse.

S. Raicu susține că nu li-s'a dat.

N. Oncu. Roagă pe P. S. Sa să se îngrijască, ca în viitor să se pună la dispoziția comisiunilor toate actele ce aceste le cer. In chestia comunelor Zabalaș etc. să încheie diecesa acte bilaterale valabile înainte legii, ca drepturile diecesei să fie asigurate prin act juridic la un cas de controversă. In sfârșit să se facă statutele fondului preoțesc.

P. Rotariu, e contra exarēndării prin licitațiune și pentru contrahare formală cu comunele Zabalaș etc.

Se decide: 1. Realitățile fondurilor să se exarēndeze prin cele mai avantajoase oferte; ear' sesiunile reduse, fără licitațiune, din mână liberă, cu preferința preoților. 2. Consistoriul să reguleze prin o anchetă juridică raportul de proprietate dintre diecesă și comunele: Zabalaș, Dorgoș, Cuveșdia și Petriș. 3. Consistoarele să se folosească de mijloace coercitive contra

preoților neplatnici. 4. Consistoriul se îndrumă a face statute. 5. Consistoriul să nu mai steargă restante fără știrea sinodului.

Sinodul eparchial din Caransebeș.

(După „Foia Diecesană“)

(Urmare)

Acelaș raportor referează asupra conspectului despre incassările făcute în anul 1897 în convențiunea episcopescă și spelele deputaților sinodali și congresuali.

Se ia la cunoștință.

Acelaș raportor referează asupra raportului Consistoriului diecesan despre estradarea fundațiunii „Cimponeriu“ la mâinile fondatorului, și propune ca raportul să se ia la cunoștință aprobătoare.

Deputatul Coriolan Bredicean face contrapropunerea: „Sinodul nu aprobă procedura Consistoriului, și-l îndrumă a se îngriji de restituirea banilor fundaționali sub propria responsabilitate.“

Punându-se contrapropunerea deputatului Coriolean Brediceanu la vot, ea cade, și astfel:

Raportul Consistoriului diecesan se ia la cunoștință aprobătoare.

Acelaș raportor referează asupra raportului Consistoriului diecesan despre contractul încheiat cu Filip Müller din loc în privința cumpărării pe sama diecesei a intravilanului de sub Nr. 353 din Caransebeș cu prețul de 3500 fl., — și propune:

„Contractul încheiat nu se aprobă. — In legătură cu concludul acesta se enunță, că locul vechei reședințe episcopesci se reservează pentru eventuala zidire a unui internat. Totdeodată se decide demolarea zidirei existente și îngrădirea locului din cestiune.“

Deputatul Ioan Ionaș face contrapropunerea, ca să se primească propunerea comisiunii pregătitoare.

După descusiune mai îndelungată urmează votarea asupra propunerii deputatului Ioan Ionașiu, carea se primește și astfel sinodul decide:

Contractul se aprobă, precum și propunerea Consistoriului în privința acoperirii prețului de cumpărare.

Acelaș raportor referează asupra raportului Consistoriului diecesan despre vila diecesană din Băile Erculane.

Sinodul eparchial în principiu nu este în contra vânzării dacă ar obține un preț acceptabil, — Consistoriul are însă a prezenta eventualul contract de vânzare sinodului spre aprobare dinpreună cu toate datele de lipsă pentru a putea aprea rentabilitatea vânzării.

Acelaș referează asupra raportului Consistoriului diecesan despre luarea în posesiune a fundațiunii fericitului Mihail cav. de Trașca locot. mareșal campestru.

Raportul se ia cu bucurie la cunoștință și totodată se însărcinează Consistoriul diecesan a induce numele fericitului Mihail Trașca și a soției sale Aurelia în lista fondatorilor bisericesti.

Acelaș referează asupra raportului Consistoriului diecesan despre fundațiunea „Dimitrie Peța“ întregită cu fundațiunea făcută de fericitul Ioan Peța, — și despre regulamentul compus de Consistoriul diecesan pentru administrarea acestor fundații imbinete.

La propunerea comisiunii:

Raportul se ia cu bucurie la cunoștință și se însărcinează Consistoriul a eternisa memoria fondatorului Ioan Peța prin introducerea numelui lui în lista fondatorilor bisericesti.

Totdeodată se aprobă literile fundaționale prezentate și se alătură la protocol.

Același raport referează asupra raportului Consistoriului diecesan despre fundațiunea fericitului căpitan cea. și reg. Iancu Temeș.

Raportul se ia cu bucurie la cunoștință și totdeodată se însărcinează Consistoriul a eternisa memoria lui Iancu Temeș prin introducerea numelui lui în lista fondatorilor bisericesti.

Acelaș raportor referează asupra propunerii Consistoriului diecesan, ca pământul cu pădure în extensiune de 110 jugere 1570 stēnjeni pătrâți din dominiul Visag să se vindă:

Propunerea Consistoriului se primește și cu efectuarea vânzării să însărcinează Consistoriul diecesan cu întervenirea deputaților sinodali Dr. George popoviciu, Titu Hașeg și Ilie Curescu și a unui expert, — având despre rezultat a face la timpul său raport sinodului.

Fiind timpul înaintat ședința proximă se anunță pe după amiază, la 4 oare, ear' cea prezentă se înhide.

(Va urma.)

Amabilități ortodoxo-maghiare.

„Tot cinul preoțesc și călugăresc“ împreună cu „neamurile toate“ din sinodul eparchial, cari foc și pară tipau înainte și după sinod asupra părintelui Mangra, la alegerea de referent erau neîntrețuți în amabilitatea lor față de dînsul. Cu rîsetul chaintismului votau toți în șir grămadă pe părintele Mangra, și-și afirmau firoasa dragoste față de părintele Manga și biserică.

Din sinod, haid' cu Mangra în „Hétfői ujság“ „Aradi Híradó“ „Aradi Közlöny“ și „Aradi és Vidéke“, din cari iasă ca „ingyenélő“. Amabilul mediu dintre ortodoxie

și șovinism explică adecă rostul amabilității sinodului. Raportul e de o mână pus la cale în toate zările. Alegerea de referent școlar e un șach-matt al agitațiilor politice ale lui Mangra. I-s'a pus coșara în cap să lucre la biurou pe plata ce și-o capătă, de unde nu este ieșire pentru agitațiuni. Iar dacă părintele Mangra nu s'ar supune, atunci se destitue și despoaie de beneficiul bisericesc. Acum patria e salvată.

Așa tractează agentul gremiului diecesan chestia părintelui Mangra în foile străine, și se dă'n culorile cameleonului ortodoxo-maghiar.

Între acest potop de amabilități ținem a constata aici:

1. Că părintele Mangra a insistat și insistă neconținut la restituirea sa în catedră din iubire de lucru. Cine știe ce este catedra, acela știe cămă muncă e împreună cu ea, și părintele Mangra vrea să muncească, — dar' acolo unde li poate fi rodnică munca, nu la un resort pe care nu-l pricepe și lucrarea lui n'ar fi altceva decât o umblare după copite de cai morți.

2. Lucrările literare de valoare, și aici nu înțelegem lucrul de gazetărie, ci produsele literare ale părintelui parte publicate parte de sub lucru, sevrșite pe timpul disponibilității sale, dovedesc, că părintele Mangra muncește din greu pe terenul cultural-național. Dacă i-s'a luat cuvântul de la catedră, învață în scris istoria culturii neamului românesc. El este pururea activ, pururea lucrează. Sunt infami dar' aceia, cari sugerează foilor străine, că Mangra e un „ingyenélő“.

3. Nu știm cum se va hotări părintele Mangra în privința ocupării postului de referent școlar, căci sunt la mijloc și considerații de principiu. Un lucru însă știm, că atunci când își va pune părintele Mangra piciorul în școalele populare, va avē inspektorul reg. Varjasi în fața sa o eroică luptă pentru salvarea caracterului românesc și creștinesc al școalelor noastre din ghiarele mamonului.

Atâta, spre știre și acomodare tuturora căroră li-se cuvine.

O completare.

In raportul nostru privitor la premiile academiile române, s'a zis cu privire la Premiul Năsturel, că s'au pus la vot două cărți, a unui militar, și alta Radu de la Afumați a dlui Nenițescu, și că ambele fuseseră respinse atât în comisiunea examinatoare, cât și în plen, ear' premiul s'a capitalisat.

Cu adevărat, aceasta e soarta cărților amintite și rezultatul final, dar' raportul nu era complet intratăta, în cât la Premiul Năsturel s'a mai insinuat o carte, care carte singură a fost recomandată de comisiunea examinatoare, după un frumos raport al dlui Iacob Negruzzi, cu 5 voturi din 7, și adecă volumul de nuvele Spre fericire de Constanța Hodos. Toate celelalte cărți au fost respinse neîntrunind de cât 1—2 voturi. In plen de asemenea cea dintâi carte pusă la vot a fost Spre fericire, care și aici a întrunit mai multe voturi și anume paritatea. Numai în urmă, și după propu-

Police Verso

ROMAN

de

Alexej Alexejevits Lugovoi

II.

(Urmare)

Dar' și involuntar aude, că preste șuerături și larmă rēsună o ascuțită voce cărăitoare, care vine din vērful amfiteatrului. La început numai cei din apropiere, mai târziu însă întreg circul tace, ca să asculte pe bătrāna, zdrențuroasa femeie, ce stă în vērful unei bance. Cine să fie oare?

Cofăriță, servitoare ori țigancă? N'are de a face — toți o ascultă când începe a vorbi, ca să batjocurească lașitatea matadorului. In fața ei furioasă, brăzdată de crețe galbene, ard niște ochi confundăți în orbite, pe capul ei ce tremură de strigăt, fâlfaie pēr încăleț.

Brațele osoase, goale până la coate ale bătrānei megere gesticulează și atât de amenințătoriu se ridică spre matador, ca și cum ar ajunge până jos în arenă. Dacă ar fi ne coasă în mână, ar fi însăși moartea personificată. Ca o furie, ca o nemeză face atent

pe matadorul la sângeroasa lui profesie:

— Mori, dar' ferească-te Dumnezeu, de a detrage de la noi ceea pentru ce am venit aici.

Dovedește, că loviturile matadorului și-au greșit ținta curat numai din cauză că n'a avut curagiu, ca față în față cu taurul să iee poziția corectă. „Nefericitul“ taur a îndurat chinuri absolut superflue numai pentru aceea, că lașul de matador nu a cotezat să-și pună în joc viața. Ca și cum nu ar ști, că pânea matadorului e periculoasă meserie! De ce cu lașitatea lui face batjocură din toreo? Nu căsăpie-i aceasta! Și chiar de ar sta față 'n față cu pericolul de moarte, poftiască și țină-se de regule! Ea, femeia, și ea însăși e torea *) și în anii ei de tinereță a și luptat în arena din Granada, dar' nu acolo a străpuns taurul, unde acest năterēu laș, ci îndată la prima lovitură l'a nimerit în capștul gâtului.

Și urta hircă bătrānă cu brațele-i osoase descrie în aer grațioase mișcări amenințătoare, ca și cum ar da împunsătură unui

*) Torea — luptătoare cu tauri. In unele orașe ale Spaniei rolul toreadorului li iau asupra-și unele babe bătrāne; la astfel de lupte însă sunt puși numai tauri bătrāni, blānzi de tot, așa că lupta dă aspect mai mult comic, de cât înfiorătoriu.

taur nevēzut. Și în întreg amfiteatrul și ici și colo sute de glasuri repercutează strigătele amenințătoare. Dar' chiar și prin aceea, că au tăcut, că ascultă cu atențiune la cuvintele babei, încă apar ea și cum ar aproba provocarea pretensivă a hircii bătrāne.

— Mori, dar' pune-ți în joc viața, ca să aflăm plăcere ori în modul cum prin lovitură bine îndreptată, isteafă, dobori taurul la pământ, ori apoi în modul cum tu însu-și, rānit, scāldat în sânger, te vei tăvăli în țērtnă; de aceea am venit aici. Jocuri ne trebuie nouă, în cari să ne putem delecta și cari să ne cutremure, nu voim să ne scārbim de tândaloase vērșări de sânger. Nu căsăpie 'i aceasta.

Ofensatul, flueratul, batjocoritul matador însă tot nu poate isprăvi cu contrariul său. Afurisitul de taur! Cum se rotește și cum se dă din cale! Nu mai e aici alt mijloc, de cât să-și pună viața de nou în joc, pentru-ca de nou să greșiască loviturile și de nou să fie batjocorit. Dar' mâinile 'i tremură, genunchii asemenea — de agitațiune și de osteneală.

In fine dă, — ferul său pătrunde până la mâneriu în carnea taurului. Dar' nici aceasta nu e cea adevărată. Afurisita de vită poate că nici nu-și are inima la locul normal.

Sângele 'i ținește pe gură, dar' de căzut nu cade.

Dar' eată capul i-se pleacă 'n jos, puternicul trup i-se clatină: Lovitura totuși a fost mortală. Ochii împăginiți ai taurului se fixează pe contrariul său și pe campeadori cari aleargă de pretutindenea. Aceste fețe, aceste haine pistrițe li infuriează încă odată, dar' nu mai are destulă putere să se repeadă pe ei; voește să se retragă.

Legănându-se din tot trupul, pleacă. Cu capul plecat și lăsând după sine lungi urme de sânger, merge spre barieră. Toreadorii, ca suită funebală, merg în urma lui în tăcere solemnă.

La barieră animalul se cutremură, puternicul trup i-se leagănă în dreapta și 'n stânga, ca și cum în clipita următoare ar voi să se prăbusească la pământ fără viață. Oftat încet, lin, horcăitoriu li easă din pept.

In bancele circului, în ceata toreadorilor, e liniștă mormentală.

Cu pumnal în mână puntillerul sare bariera, se tărie până la taur și 'i dă ultima, salvatoarea împunsătură de grație.

Taurul se prăbusește la pământ.

(Va urma.)

area unor singuratici membri ai Academiei și votat și asupra unora din cărțile resurse de comisiune și au fost respinse și în plen.

Desbaterile

în parlamentul maghiar

asupra proiectului de lege despre întregirea venitelor preoților necatolici.

Guvernamentalul Werner Gyula se năpustește mai întâi asupra deputaților sași, Schwicker și Meltzl.

Lui Schwicker îi răspunde, că nu ajunge, ca societatea să fie tare, sănătoasă și sârmicioasă, ci trebuie să fie și patriotică, pășind de ideea statului național maghiar. Lui Meltzl îi impută, că mai înainte se afla în jurul partidei guvernamentale, apoi într-o dependență și mai mare... Apoi se încearcă a dovedi cu date istorice, că biserica gr. or. în Ungaria a fost totdeauna legată de puterea statului cu strinse legături morale și materiale. Episcopul lor a primit încă la 1779 salariul său de stat. Iosif II a sprijinit școlile lor și ordonanța din anul 1810 pune aceasta biserică formal sub tutela statului. În Transilvania biserica gr. or. a fost numai tolerată, puterea statului însă nu s'a amestecat în afacerile ei interne și a scutit chiar autonomia ei.

Contele Andreiu Bethlen a zis că proiectul de lege nici n'are scopul de a ajuta pe preoții lipsiți, vrea mai mult să-i regularizească politiceste. O astfel de afirmare poate să deștepte neliniște în biserica gr. or. și să ațite spiritele. Fiecare lege trebuie să-și aibă efectul ei asupra societății, dispoziția societății însă reagează asupra politicei. Și acest proiect va avea efectul său față de naționalitățile. Trebuie să ne cugetăm, că noi aici, afară de sași, n'avem nici o partidă moderată a naționalităților...

Pe urmă zice textual:

„Trebuie să avem în vedere, că mișcarea naționalităților în păturile de jos ale poporului este împreună cu tendința comunistă. Agitatorii spun poporului, că proprietatea se usurpează din partea Ungurilor și că după drept ea este a Românilor. Dacă cineva este în stare să lucre în sens moderat în această direcție, sunt preoții, și aceasta trebuie să o facă în propriul interes, dacă acest proiect va deveni lege, deoarece printr-o restituație nu pot câștiga nimic, dar pot totuși pierde. (Aprobări în dreapta). Răscoala sângeroasă a Românilor din anul 1848 în mare parte este a se datorii influinței preoțimeii, ce se afla în cea mai mare măsură.”

„Dela 1867 toate partidele maghiare fără deosebire s'au străduit a întări poziția maghiarismului și a mulcomi neliniștea naționalităților, până ce a venit partida poporală și a turburat concordia. Căci doară deputatul Ioan Molnar a declarat deci în Camera, că partida poporală dorește ca legea de naționalitate să fie neapărat executată.”

Coloman Thaly: Trebuie să o delăturăm (Sgomot.)

Președ.: Mă rog de linște.

Iuliu Werner: Foile partidei poporale fără de nici o deosebire accentuează ca un gravamen al lor, că legea de naționalitate nu se execută.

Fr. Buzath: Ei, dar se execută? (Sgomot.)

Lud. Olay: Nici nu-i de lipsă! Doară d-ta asta o voești!

Fr. Buzath: Dacă legea e rea, să se casseze! Asta-i politica maghiară (Mare sgomot.)

Președ.: Szilágy: Chiem la ordine pe dl deputat.

I. Werner: Guvernele liberale au executat legea de naționalitate, dar n'au pierdut din ochi unitatea națională. Dacă abatele Molnar susține, că nu se execută, se interpeze și să dovedească în ce este vătămata egalitatea naționalităților (Sgomot continuu). Strigări din stânga extremă: Vorbește de congruă! Ce mai ațiți acum această chestiune? Zău nici unitatea națională, nici interesul național n'ar fi ajuns dacă partida poporală ar executa legea despre naționalități (Apro-

bări din partea guvernamentalilor). Cei ce voesc să îmbucătățească statul maghiar, nu vor reuși. Dacă însă totuși le-ar succeda cumva aceasta, atunci țeara curând s'ar prefacă într'un mormânt, căci naționalitățile n'ar fi în stare să susțină independența statului și ar fi înghițite de națiunile mari și puternice (Aprobări în dreapta).*

1848.

21 Aprilie

Sibiu.

Consistoriul gr. or. din Sibiu a edat în cauza adunării din Blajiu dela 3/15 Maiu următorul cerculariu.

Nr. 231 ex. 1848. Bine încuviințate protopope! După ce au înțeles în reg. guvernii, cumcă nația românească din Ardeal s'ar fi hotărât a se aduna pe viitoarea Duminecă a Tomei la Blaj, spre a se înțelege la olaltă despre întocmirea unei rugări, care de obște s'au aflat de cea mai neocolită lipsă a se da la dieta viitoare pentru câștigarea drepturilor, ce ar trebui să i-se deie; din privința aceea, ca nu cumva prin adunarea mai multor mii de oameni, partea cea mai mare neprocopsiți să se turlure pacea și liniștea de obște, s'au milostivit a porunci acelasi înălțat prin M. decret din 17 Aprilie a. c. nrul 5245, ca uimita adunare să nu se ție în Dumineca Tomei, și tot insul nu-mai decât să se oprească a merge la Blaj pe ziua sus pomenită; ci să se hotărască pentru adunarea aceasta ori-care altă zi după Dumineca Tomei, care zi să se facă mai înainte cunoscută în reg. guvernii, și pe atunci să se concheme la pumita adunare națională toți protopopii, și din mireni cei mai pricepuți.

Deci în urma sus lăudatului m. decret gubernial se face bineînțelegerea tale de cea mai strânsă datorie, ca de cumva vestea aceasta despre ținerea sus pomenitei adunări naționale în următoarea Dumineca Tomei ar fi străbătut și în părțile, și anumit în districtul bineînțelegerea tale, numai decât să oprești pe toți subordinații preoți și printr'înșii pe toți poporenii a se aduna în despomenita Dumineca Tomei la Blaj; ci dimpotrivă, fiind-că s'au aflat cu cale din partea acestui consistor, ca despomenita adunare națională în loc de Dumineca Tomei să se ție în viitoarea 3/15 Maiu a. c., care termen și în reg. guvernii s'au făcut cunoscut, bineînțelegerea ta vei ave cea mai strânsă datorie a te afla pe acum însemnata zi 3/15 Maiu la Blaj, luând cu sine din tot protopopiatul și din partea mirenească pe cei mai pricepuți și mai deștepti. Din ședința consistorială ținută în 19/7 Aprilie la Sibiu, 1848. Al bineînțelegerea tale de binevoitor, în neștiința Măriei Sale Domnului episcop de față, Consistorul episcop.

Blaj.

În cauza adunării de la 3/15 Maiu episcopul Leményi a edat următorul cerculariu:

Onorate în Christos frate! Nevoindu-ne a implini făgăduința, care în 6/18 a lunei eurgătoare sub nr. 712 a. c. cătră Frațiile V. o am făcut, după ce Pr. On. frați canonici căutând la stările împrejur, și după ce despre aceasta și cu Pr. O. Consistor al scaunului Sibiului am fi avut o înțelegere, statornicește am hotărât: ca pe 3/15 a lunei lui Maiu să ținem adunare în Blaj, la care după sunetul decretului gubernial singur frațiile voastre protopopii cu unii bărbați pricepuți, adevă: cari au zel spre nația sa și cunoștința țerei și a drepturilor omenești și politicești din protopopiatul în carele s'ar afla, veți avea a vă aduna. — Drept Frațiile V. veți îndrepta popoarele încredințate, ca să nu trimită soli, pe cum cugetă unii, cari numai îndesert cu impedecarea economiei ar face osteneala: că cei-ce se vor aduna pentru drepturile nației și a aceeași reinviere, cu un cuget uniți și neuniți se vor sfătuși, și cererea în numele a toată nația se va așterne la dieta cât mai curând următoare; care cei mai cu inteligență de bună seamă mai întocmit și mai cu temei vor hotărî. Altmintrea încă protopopii despre amândouă părțile, cu naționalii cari vor veni, la mare număr vor sui. După care rămânem

Frației tale, Blaj, 9/21 Aprilie 1848, de binevoitor vlădică Ioan.

NOUȚĂȚI

Arad, 4 Mai n. 1898.

Oaspeții părechei regale române. Alaltăeri înainte de amiazi principele Ferdinand al Bulgariei și Filip, ducele de Saxa-Coburg, au sosit la Fiume, de unde după amiazi au mers la Abbazia spre a face vizită MM. Lor regelui și reginei României. Eri părechia regală română a redat distinșilor oaspeți visita în Villa Giuseppe din Fiume.

Intregire. Părintele Goldiș afirmase în sinod că profesorii de probă la stat au 800 fl, bag sama a uitat să mai spună că mai au pe lângă acele 800 fl. și 150 fl bani de cortel. Bag sama bătrânim de suntem așa uituci ori necinstim cuibul (catedra) din care am ieșit. Ciudat lucru, cum convine părintele Goldiș cu confraterul P. Rotariu în punctul de a forma pe profesorii.

Himen. Dl advocat Dr. Ioan Nemet, din Arad și domnișoara Iovanca Pavlovici din Pâncota, își vor serba cununia Duminecă, în 8 Maiu st. n. în biserica gr. or. română din Pâncota.

Dl Alexandru A. Lupascu și domnișoara Alexandrina Ciculescu, și vor serba cununia Joi, în 5 Maiu st. n., în biserica Sf. Spiridon din București.

Sincere felicitări!

Gladstone pe patul morții. Din *Hawarden* se raportează, că vieța marelui bărbat de stat numai două-trei zile mai durează. Marele bolnav zace în nemișcare, ochii i sunt închiși și numai din când în când i-se ivește pe buze câte un zimbet, când aude tonurile clavierului. Gladstone adevă în întregă vieța lui a fost mare iubitoriu de musică, și aceasta e cauza, că la dorința lui proprie membrii familiei sale îi cântă, ca să-i aline durerile.

Dar pe seama sfinței biserici. Ni se scrie: Dl Alex. Jușca și soția lui Elisabeta au dăruit pe seama sf. noastre bis. din Tîrgoviște (Bănat) un măsaiu în preț de 14 fl. v. a. țesut de sus amintita, ce stă pe sf. altar fiind provăzut cu două cruciulițe din tricolor național român și cu inscripția: „Alexandru și Elisabeta“. Tot susamintitii au mai dăruit între altele și două sfeșnice în preț de 2 fl. 60 cr. Dzeu bunul le răsplătească pentru această feptă ce să laudă de sine. —

Uneltiri de maghiarisare printre Români. Așa numita ligă de maghiarisare „Országos Nemzeti Szövetség“ a pus la cale înființarea unei filiale în Baia de Criș. În scopul constituirei acestei filiale se va țină Duminecă în 8 Maiu o adunare generală în Baia de Criș, la care vor merge mulți patrioți și dela noi din Arad. Foile locale făceau mare reclamă deja cu septemăni înainte pentru această adunare, spunând, că ce mare misiune are „liga“ aceasta în Baia de Criș între „naționalități“ (aceia între Români) și îndemnând pe toți și pe toate să meargă la adunare cât de mulți. Ear' direcțiunea călei ferate cenădane, ceea care dă afară lucrătorii dacă nu-și maghiarizează numele, a pus la dispoziția publicului bilete de tren cu prețuri de jumătate.

Știm, că în Baia de Criș și în celelalte comune din jur sunt preoți inteligenți și harnici, și astfel sperăm, că vor ști să țină poporul departe de această „ligă națională“.

Nonul vice-comite al comitatului Timiș. În locul destituitului vice-comite Achil Deschan congregațiunea comitatului Timiș ținută Luni în 2 Maiu st. n. a ales pe G.

Kagdebo, fostul protonotar comitatens, ear' în locul acestuia pe protopretorul Revicky.

Cupee-restaurante pe linia farată Arad-Brad. Direcțiunea călei ferate Arad-Cenad face cunoscut, că dela 1 Maiu st. n. a reintrodus la trenul ce cuminecă între Arad și Brad cupeele-restaurante, fiind adause la trenul Nr. 102, care pleacă dela Arad spre Brad dimineața la 6 ore m. și la cel Nr. 103 care sosește dela Brad la Arad seara la 6 oare 44 minute.

Medic român în Karlsbad. Med. Univ. Dr. Romulus L. Crăciunu, medic clinic în spitalul univers. imp. reg. din Viena (Clinica dlui consilier de curte Prof. Neusser.) Specialist pentru morburile interne. Medic al asociațiunei pentru îngrijirea studenților morboși din Viena Protector: Majestatea Sa Impăratul etc. etc.

Ord. din 1 April—1. Octomvrie dela oareci 6—11 a. m. și 2—5 p. m. în Mühlbad-gasse casa „Schwarzes Ross“.

Păziți-vă sănătatea! Tuturor celor-ce sufer de boale de piept, de boală de apă, de mistuire neregulată, dureri de stomac, de reumatism, guturai, durere de ochi și alte boale lăuntrice, apoi pentru boale de copii, se recomandă cu multă căldură medicamentele Kneippiane.

Se pot căpăta de-adreptul sau prin postă dela farmacia dlui Dr. Iulius Schopper în Oravița (Krassó-Szörény m.)

Catalogul tuturor medicamentelor (leacurilor) cu prețurile lor, se trimite, la cerere, ori-cui gratis și franco din numita apotecă!

Poșta Redacției.

Rugăm frumos pe amabilii noștri corespondenți și colaboratori, cari nu 'și au vîzut încă publicate scrisorile lor, de a avea nițică răbdare. Întârzierea în publicarea lor își are cauza principală în rapoartele despre sinoadele bisericesti. Când se vor isprăvi acestea, vor veni la rînd lucrările colaboratorilor noștri așa cum ni-au sosit ele, după date. Atâta spre dumerire prealabilă, pentru a preintimpina ori-ce interpretare greșită din partea prietenilor noștri.

ULTIME ȘTIRI

Resbel.

Știrile de azi nu numai confirmă depeșile de eri, din cari am putut publica numai o mică parte, dar' înfățoșează catastrofa din apele Filipinelor și mai groaznică pentru Spanioli. Lupta navală s'a petrecut pe locul zis Cavite, care e o fortăreață la intrarea în sinul mării pe țărmlul căruia se află orașul de capetenie Manila.

Intreagă escadra spaniolă este într'adever nimicită: o parte a corăbiilor a ars, aprinse fiind de tunurile corăbiilor americane; altelean explodat; ear' cele rămase neatrinse de flota americană, le-au cufundat în mare Spanioli ei înșiși, ca să nu ajungă în mâinile Americanilor, cari bombardează deja Manila.

Telegraful submarin (cabel) între Filipinele și continentul (chinezesc; portul englezesc „Hongkong“) este dărîmat, astfel încât flota și armata spaniolă dela archipelagul Filipinelor este scoasă din ori-ce contact cu lumea.

Eată unele depeși:

Genova, 3 Maiu. Ziarul „Secolo“ de aici a primit telegramă, că flota americană bombardează capitala Manila.

Asta a fost cea din urmă telegramă, care au putut-o trimite din Havana, deoarece-ce apoi ori-ce legătură telegrafică cu Filipinele a fost întreruptă.

Tot „Secolo“ a primit din Madrid știrea, că în mai multe ținuturi din Spania a izbucnit revoluția.

Dare de seamă și mulțumită publică.

Cu ocaziunea petrecerii ce s'a aranjat din partea tinerimei rom. din Boroș-Ineu la 26 Decembrie st. v. 1897 cu scop pentru înființarea bibliotecii populare, a încurs suma de 130 fl. 79 cr., din care sumă detrăgându-se spesele de 50 cr. au rămas venit curat 80 fl. 29 cr.

Suprasolviri am primit dela următorii domni: Constantin Gurban, protopresbiter (Buteni) 1 fl. 60 cr., George Feier, adv. 2 10 cr., Ștefan Petcovici, proprietar 2 fl. 60 cr., Clemente Rațiu magistrul postal 1 fl. 60 cr., Borsos Géza, prim pretor 60 cr., Kendi Carol, director la fabrica de lemne 60 cr., Dr. Wilhelm Czako, medic castral 1 fl. 60 cr., Dr. Ignatie Csilag, medic cercual 1 fl. 60 cr., Dr. Boros Béla, medic 1 fl. 10 cr., Dr. Fülöp Gy. Géza, adv. 1 fl. 60 cr., Carol Franyo, inginer 60 cr., Petru Straser, notar com. 1 fl. 50 cr., Albert Laszlo, cond. la cartea funduară 60 cr., Ioan Daranyi, sub pretore 60 cr., Anton Bocu, jude substituit 3 fl. 20 cr., Soma Genat, cofetar 8 fl. 60 cr., N. Babeu, 90 cr., Cohn Alfed 1 fl., Ladislau Pless, neguț. 60 cr., Iosif Rech, neguț. 60 cr., Iosif Frisch, neguț., 1 fl. 60 cr., Iosif Scher neguț. 60 cr., N. Stark ofic. 20 cr., N. Auslender 60 cr., Stefan Sandric, neguț. 60 cr., N. Koczka, officiant 30 cr., Iosif Pataky, ofic. 20 cr., Bela Laczay ofic., 60 cr., Augustin Simonics 60 cr., N. Nemet ofic. 60 cr., N. Bottos, veterinar 60 cr., Alexandru Egri, gendarm 60 cr., N. Magyari, ofic. 20 cr., N. Porcel, măiestru 20 cr.,

N. Mistriț măiestru 20 cr. toți din loc. Traian I. Mager, preot (Zeldis) 60 cr., Dr. Aurel Lazar, adv. (Oradea-mare) 60 cr., Pavel Cosma, preot (Voivodeni) 60 cr., Dimitrie Popovici, preot (Cermeiu) 60 cr., Crăciun Chăra, proprietar (Cermei) 60 cr.

Cari domni și pe aceasta cale să primească mulțumita noastră.

Nicolae Zolog
notar.

Petru Tott
casier.

Constantin Pantea
controlor.

Editor: Aurel Popovici-Barcianu.

Redactor responsabil: Ioan Russu Sirlacu.

Bibliografie.

Șezătoarea sateanului, o revistă lunară, apare odată pe lună în Tirgu-Jiu. Abonamentul pe an 5 lei. Numărul I, are următorul cuprins: Ce avem de gând. — Statutele societății culturale „Luminarea sateanului”. — Planul hoțului (poveste) — Gândul nostru acum 7 ani. — Cântec de străinătate (poesie) — Obiceiuri și superstiții. — Hoțoaica (poesie). — Biserica din Bălcești-Cărligei. — Ce însemnează oușele roșii la Paști. — Obiceiurile dela Paști. — Frigurile. Mișcări culturale în Bumbești-de Jiu.

„Manual de Theologia Morală” de Dr. Athanasie Mironescu Craioveanu, profesor la universitatea din București. Tipografia „Cărților bisericești”.

„Treizeci de ani de domnie ai Regelui Carol I.” Cuvântări și acte. Vol. I. 1866—

1880. Volumul I. 1881—1896. Edițiunea Academiei Române. București 1897.

„Biblioteca Noastră” de sub direcțiunea dlui Enea Hodoș profesor în Caransebeș apare în fie care lună.

Numerele apărute până acum sunt: Nr. 1. S. Secula, „Realități și Visări”, novelete. — Nr. 2. Iosif Bălan, „Iancu de Hunyad”, cerc. istorică. — Nr. 3. și 4. G. Coșbuc, „Versuri și Proză”. — Nr. 5. Gr. Alexandrescu, „Fabule alese”. — Nr. 6. N. Macovișteanu, „Dela Sate”, piesă teatrală. — Nr. 7. Zotti Hodoș, „Intocmai!” comedie.

„Istoria universală” pentru școalele secundare de Vasile Goldiș, profesor. Volumul III. Evul nou. Editura librăriei Nicolae I. Ciurcu, Brașov. 1897.

„Gramatica Română” pentru învățământul secundar de Ioan Petran, profesor. Partea II. Sintaxa. Arad. Editura autorului. Se poate căpăta și la administrația „Tribuna Poporului.”

„Abecedar Hustrat” compus pe baza principiilor pedagogice moderne de învățătorii: Iosif Moldovan, Nic Ștefu, Iuliu Groșoreun, Nic. Boscaiu și Petru Vancu. Prețul unui exemplar 20 cr. A se cere la administrațiunea „Trib. Pop.”.

Poesii de Aurel Ciato. Un elegant volum de peste 100 pagini, cuprinzând 40 de poesii dragălașe atât prin gândirile, cât și forma în care sunt turnate.

„Acte și documente relativ la Istoria Renașterii României, publicate de Dimitrie A. Sturdza. București. 1888—1896. Tipografia Carol Göbl. Cuprinde:

Volumul I 1) Tractatele dintre Principatele Române și Turcia. 2) Tractatele dintre Principatele Române și Rusia. 3) Tractatele dintre Turcia și Austria. 4) Tractatele dintre Turcia și România. 5) Tractate și acte între Puterile Europene relative la Poarta Otomană și Principatele Române.

Volumul II. Acte și documente dela 1844 până la încheierea Tratatului de Paris din 30 Martie 1856.

Volumul III: Broșuri relative la situațiunea Principatelor Române după tratatul de Paris. Prețul 15 lei.

Volumul IV: Acte și documente dela 1 Martie până la 30 Iunie 1857.

Volumul V: Acte și documente dela 1 Iulie până la 31 Decembrie 1857.

Volumul VI: Partea I: Procesele verbale ale Adunării ad-hoc a Moldovei, dela 22 Septembrie, până la 21 Decembrie 1857.

Partea II: Procesele verbale ale adunării ad-hoc a Munteniei dela 30 Septembrie până la 10 Decembrie 1857 (Divanul ad-hoc din 1857 și Comisiunea Europeană din 1856—7)

Volumul VII: Acte și documente din anul 1858 până la înălțarea lui Alexandru Ios pe tronul Principatelor-Unite în anul 1859.

„Liturgia Sfintului Ioan Crisostom”, culeasă, aleasă și întocmită pe baza metodelor vechi bisericești, pentru corul parohialilor pe două voci — sopran și alt — de Nicolae Ștefu, învățător în Arad. Se poate comanda dela autorul și administrațiunea fetei noastre.

Se primesc comande pentru următoarele lucrări:

Circulare și prețuri-curente

NOTE

OPURI ȘI BROȘURI

Strada Aulich Nr. 1.

Tipografia „Tribuna Poporului” A. P. Barcianu Arad

Strada Aulich Nr. 1.

Diferite tipărituri pentru bănci

PLICURI

Invitări, cărți de vizită, anunțuri funebre

Prețuri foarte moderate.

Ori-ce comande se efectuează prompt.